SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)

z dne 16. decembra 2004*

V zadevi T-410/03,

Hoechst AG, s sedežem v Frankfurtu na Majni (Nemčija), ki ga zastopajo Klusmann, Rüba, odvetnika, in V. Turner, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo W. Mölls, O. Beynet in K. Mojzesowicz, zastopniki, ob sodelovanju z A. Böhlke, odvetnik, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

katere predmet je predlog za razglasitev ničnosti odločbe C (2003) 3426 konč., Komisije z dne 1. oktobra 2003 v zvezi s postopkom uporabe člena 81 ES in člena 53 Sporazuma o EGP (zadeva COMP/E-1/37.370 – Sorbati), kolikor zadeva tožečo stranko, ali, podredno, za znižanje zneska njej naložene globe na primerno raven,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik, F. Dehousse in D. Šváby, sodnika,
sodni tajnik: H. Jung,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje

1 Komisija je z odločbo C(2003) 3426 konč. z dne 1. oktobra 2003 (zadeva COMP/E-1/37.370 – Sorbati, v nadaljevanju: Odločba) menila, da je več podjetij kršilo člen 81 (1) ES in člen 53 Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru (EGP) s sodelovanjem pri omejevalnem sporazumu na trgu sorbatov. Med temi podjetji sta še posebej navedeni Hoechst AG (v nadaljevanju: Hoechst) in Chisso Corporation (v nadaljevanju: Chisso), s sedežem v Tokiu (Japonska).

2 Na tej podlagi se je Komisija odločila zadevnim podjetjem naložiti globe. Za določitev njihovega zneska je Komisija postopoma uporabila smernice za izračun naloženih glob z uporabo člena 15(2) Uredbe št. 17 in člena 65, odstavek 5, [CA] (UL 1998, C 9, str. 3) ter svoje sporočilo v zvezi z neobdavčitvijo glob oziroma znižanjem njihovega zneska v zadevah, ki se nanašajo na omejevalne sporazume, sklepe in usklajeno ravnanje (UL 1996, C 207, str. 4).

3 Podjetju Hoechst je bila naložena globa v višini 99 milijonov evrov zaradi sodelovanja pri omejevalnem sporazumu [člen 3(b) Odločbe]. Ta globa je še posebej izražala vodilno vlogo podjetja Hoechst, ki jo je to odigralo pri omejevalnem sporazumu skupaj z družbo Daicel, s sedežem v Tokiu (Japonska) (uvodne izjave od 363 do 375 Odločbe). Vendar je podjetje Hoechst zaradi sodelovanja pri preiskavi izkoristilo 50 % znižanje zneska globe (uvodne izjave od 455 do 466 Odločbe).

4 Glede podjetja Chisso je Komisija menila, da je to prvo prispevalo odločilne dokazne elemente v okviru preiskave. Na podlagi tega je izkoristilo popolno imuniteto in mu ni bila naložena globa (uvodne izjave od 439 do 447 Odločbe).

Postopek

5 Podjetje Hoechst je v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 18. decembra 2003 vložilo tožbo za razglasitev ničnosti odločbe, kolikor ga ta zadeva, ali, podredno, za znižanje zneska njemu naložene globe na primerno raven.

6 Podjetje Chisso je 26. aprila 2004 vložilo izjavo o vstopu v postopek v glavni stvari v podporo predlogu Komisije.

7 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 1. junija 2004, je Komisija navedla, da v zvezi s predlogom za intervencijo nima pripomb.

8 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 15. junija 2004, je podjetje Hoechst Sodišču prve stopnje predlagalo, naj predlog za intervencijo zavrne in podjetju Chisso naloži plačilo stroškov.

9 V skladu s členom 116(1), tretji pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje je predsednik petega senata ta predlog za intervencijo odstopil v odločanje Sodišču prve stopnje.

Pravno stanje

Navedbe strank

10 Podjetje Chisso takoj na začetku pojasnjuje, da želi s tožbo v glavni stvari doseči razglasitev ničnosti odločbe, ki je naslovljena posebej nanj. V tem okviru podjetje Chisso navaja, da je prostovoljno obvestilo Komisijo o obstoju omejevalnega sporazuma na trgu sorbatov in da ji je v ta namen posredoval odločilne dokaze. Ta okoliščina naj bi že pomenila obstoj zadostnega interesa.

11 Podjetje Chisso nadalje postavlja v ospredje dejstvo, da naj bi bilo neposredno prizadeto z domnevo podjetja Hoechst, na podlagi katere naj bi Komisija napravila napako s tem, da ga ni opredelila kot prvo sodelujoče podjetje. Podjetje Chisso v tem pogledu navaja, da ga je Komisija glede na določeno število dejanskih elementov, na katere opozarja, upravičeno štela kot prvo sodelujoče podjetje. Od tedaj, če bi se Sodišče prve stopnje pridružilo navedbam podjetja Hoechst, to ne bi več izpolnjevalo pogojev, potrebnih za uporabo popolne imunitete in zmanjšanja globe.

12 Podjetje Hoechst meni, da podjetje Chisso ni naslovljenec izdane odločbe, ki je edini predmet te tožbe. Čeprav bi bila ta odločba prav tako naslovljena na podjetje Chisso kot na njega, podjetje Hoechst ocenjuje, da podjetje Chisso ne bi imelo legitimnega interesa za vstop v postopek. S tem v zvezi podjetje Hoechst pojasnjuje, da če bi v okviru tega postopka doseglo ugodno rešitev, sprememba člena 3(b) Odločbe ne bi spremenila ničesar pri drugih določbah le-te, še posebej ne pri tistih, ki se nanašajo na podjetje Chisso. Z opiranjem, še posebej, na sklep ki ga je Sodišče prve stopnje izdalo 25. februarja 2003 (v zadevi BASF proti Komisji, T-15/02, Recueil str. II-213), podjetje Hoechst prav tako navaja, da načelo *ne bis in idem* Komisiji prepoveduje, da bi podala novo presojo na podlagi kršitve, ki je predmet Odločbe. V vsakem primeru, čeprav bi se Komisija lahko vrnila k Odločbi, še posebej glede podjetja Chisso, naj interes te slednje, da bi oviral ta ponovni pregled, ne bi bil neposreden in dejanski, ampak samo posreden in mogoč.

Presoja Sodišča prve stopnje

13 Na podlagi člena 40(2) Statuta Sodišča, ki se uporablja za postopek pred Sodiščem prve stopnje na podlagi člena 53(1) navedenega statuta, ima pravico do intervencije vsak, ki izkaže pravni interes za rešitev spora, z izjemo sporov med državami članicami, med institucijami Skupnosti ali med državami članicami, na eni, ter institucijami Skupnosti na drugi strani.

14 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba pojem interes za rešitev spora, v smislu omenjene določbe, opredeliti glede na predmet spora in razumeti kot neposredni in dejanski interes, pridržan samo za zahtevke, ne pa kot interes v primerjavi z navedenimi tožbenimi razlogi in navedbami. Dejansko se z „rešitvijo" spora razume tako končna odločba sodnika, pozvanega k odločanju, kakršna bi bila potrjena v izreku sodbe. Ob tem je treba še posebej preveriti, ali je bil intervenient neposredno prizadet z napadenim aktom in ali njegov interes za rešitev spora ni sporen. Poleg tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba razlikovati med vlagatelji predloga za intervencijo z izkazanim neposrednim pravnim interesom, ki je pridržan za poseben akt, za katerega je predlagana razglasitev ničnosti, in tistimi, katerih interes za rešitev spora je le posreden, zaradi podobnosti njihovega položaja s položajem ene izmed strank (sklep predsednika Sodišča z dne 17. junija 1997 v zadevi National Power in PowerGen, C-151/97 P(I) in C-157/97 P(I), Recueil, str. I-3491, točke od 51 do 53 in 57; zgoraj v točki 12 navedeni sklep BASF proti Komisiji, točki 26 in 27, in sklep Sodišča prve stopnje z dne 4. februarja 2004 v zadevi Ulestraten, Schimmert en Hulsberg in drugi proti Komisiji, T-14/00, Recueil, str. II-497, točki 11 in 12).

15 V tem primeru je treba opozoriti, prvič, da podjetje Hoechst s tožbenimi zahtevki „Sodišču prve stopnje predlaga, naj [...] 1. razglasi ničnost [Odločbe], kolikor se nanaša [nanj]; [...] 2. podredno, zmanjša znesek naložene globe [...] v [Odločbi] na primerno raven".

16 Drugič, treba je poudariti, da je treba Odločbo, čeprav je bila izdelana v obliki ene same odločbe, analizirati kot sklop posameznih odločb, s katerimi so bile za podjetja naslovnike ugotovljene kršitve in s katerimi so jim bile glede na okoliščine primera naložene globe, tako kot je to podprto tudi z besedilom njenega izreka, še posebej njenih členov 1 in 3 (glej v tem smislu zgoraj v točki 12 navedeni sklep BASF proti Komisiji, točka 31, in tam navedeno sodno prakso).

17 Tretjič, treba je opozoriti na to, da bi sodnik Skupnosti prekoračil pooblastila, če bi odločal *ultra petita*, ničnost, ki jo razglasi, zato ne sme presegati tiste, ki jo je

predlagala tožeča stranka. Če se vendarle eden od naslovnikov odločbe odloči vložiti ničnostno tožbo, sodnik Skupnosti odloča le o elementih odločbe, ki ga zadevajo. Nasprotno tisti, ki zadevajo druge naslovnike, ki niso bili napadeni, ne spadajo v predmet spora, za kateri je sodnik Skupnosti pozvan, naj o njem odloča (sodbi Sodišča z dne 14. septembra 1999 v zadevi Komisija proti AssiDomän Kraft Products in drugi, C-310/97 P, Recueil, str. I-5363, točki 52 in 53, in z dne 15. februarja 2001 v zadevi Nachi Europe, C-239/99, Recueil, str. I-1197, točki 24 in 25).

18 Končno je treba opozoriti, da absolutna veljavnost, ki jo uživa sodba o razglasitvi ničnosti nekega sodišča Skupnosti, ki se nanaša na izrek sodbe in na obrazložitev, ki sestavlja potrebno podporo, ne more povzročiti ničnosti nekega akta, ki ni bil odstopljen v presojo sodniku Skupnosti in prav tako lahko ne bi bil zakonit. Namen upoštevanja obrazložitve, s katero so navedeni natančni razlogi za nezakonitost, ki jih je ugotovil sodnik Skupnosti, je le določitev natančnega pomena tega, o čemer je bilo razsojeno v izreku. Veljavnost nekega razloga sodbe o razglasitvi ničnosti se ne more uporabiti za osebe, ki niso bile stranke v postopku in v zvezi s katerimi s sodbo ni bilo mogoče o čemerkoli odločiti (zgoraj v točki 17 navedena sodba Komisija proti AssiDomän Kraft Products in drugi, točki 54 in 55).

19 Pod temi pogoji določbe Odločbe, ki se nanašajo na podjetje Chisso, ne bodo prizadete s sodbo Sodišča prve stopnje, ki bo Odločbo, kolikor zadeva podjetje Hoechst, razglasila za nično ali spremenila znesek globe, ki mu je bil naložen.

20 Zato podjetje Chisso nima interesa za zavrnitev tožbenih zahtevkov podjetja Hoechst v postopku v glavni stvari, razen kolikor bi razglasitev ničnosti ali preoblikovanje, s katerimi se izpodbija utemeljenost ugotovitev in presoj, ki so navedene v Odločbi in se nanašajo nanj, lahko Komisijo morebiti privedla do tega, da bi se vrnila k imuniteti, ki mu je bila dodeljena.

21 Vendar, tudi ob predpostavki, da lahko Komisija ostane pri določbah Odločbe, ki potrjuje imuniteto podjetja Chisso, interes, ki je bil naveden zgoraj v točki 20, ne bi predstavljal neposrednega in dejanskega interesa v smislu sodne prakse, ampak kvečjemu posreden in mogoč interes. Pod temi pogoji bi podjetje Chisso lahko vedno uveljavljalo svoje navedbe v okviru ničnostne tožbe, ki bi jo lahko vložilo pri Sodišču prve stopnje proti taki neugodni odločbi Komisije (glej v tem smislu zgoraj v točki 12 navedeni sklep BASF proti Komisiji, točka 37).

22 Glede na celoto teh upoštevanj je treba skleniti, da interesa, ki ga je navedlo podjetje Chisso, ni mogoče opredeliti kot neposreden in dejanski interes za rešitev spora v smislu člena 40(2) Statuta Sodišča. Posledično je treba njegov predlog zavrniti.

O stroških

23 Na podlagi člena 87(1) Poslovnika končna sodba ali sklep, s katerim se postopek zaključi, vsebuje odločbo o stroških. S tem končnim sklepom je z upoštevanjem podjetja Chisso treba odločiti o stroških, nastalih v zvezi z njegovim predlogom za intervencijo.

24 Po določbah člena 87(2) Poslovnika se stranki, ki z zahtevkom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Podjetje Chisso s tožbo ni uspelo, zato se mu naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov podjetja Hoechst, nastalih v tem postopku intervencije, v skladu z zadevnimi predlogi podjetja Hoechst. Komisija v tem pogledu ni priglasila stroškov, zato nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

skleniło:

1. **Predlog za intervencijo se zavrne.**

2. **Podjetju Chisso se naloži plačilo stroškov podjetja Hoechst, nastalih v postopku intervencije, in lastnih stroškov.**

3. **Komisija nosi svoje stroške, nastale v postopku intervencije.**

V Luxembourgu, 16. decembra 2004.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

M. Vilaras